

Vladimír Šaur

* 10. 4. 1932

Narodil se 10. 4. 1932 v Oseku do rodiny Heleny a Ludvíka Šaurů, vedle bratra Ludka jako druhé dítě. Při jeho narození mu však zemřela maminka a vzápětí při Nelsonské katastrofě v roce 1934 přišel o život i jeho otec. Sestra maminky Heleny jménem Marie oba bratry

přijala za vlastní, stala se jejich matkou a zcela sama je ve složité době vychovávala, když zůstaly ve válečných letech všichni neodsunuti v Sudetech. Z počátku bydleli v dolním Oseku v hornické kolonii. Po osvobození, v roce 1947, nastoupil v Duchcově do učení truhláři Novákovi, po jeho znárodnění v roce 1948 byla jeho truhlárna přesunuta pod Keramické závody Duchcov. V době po osvobození se začal v Oseku obnovovat Sokol i Skaut a také se kolem roku 1947 začalo v Oseku formovat běžecké lyžování, jehož základy pokládali např. p.Štiller, Tomášek, Kleindek. V Sokole a i v běžeckém lyžování byli oba bratři se svou výbornou fyzickou kondicí a se sportovním nadáním velmi činní. V roce 1951 nastoupil základní vojenskou službu v Armádním tělovýchovném klubu bratr Luděk. Zde mimochodem vybojoval ve štafetovém závodě sdruženém v rakouském Semmerinku titul akademického mistra světa. Vladimír nastoupil v roce 1952 základní vojenskou službu do sportovního klubu Ministerstva vnitra „Rudá hvězda“, kde dál rozvíjel své závodní a sportovní aktivity, zejména v atletice, ale i v lyžování. Po návratu z „vojny“ nastoupil do trvalého zaměstnání v Zeměvrtném průzkumu Osek, později patřící pod Báňské stavby Most a dál se silně věnoval sportu. V létě se zúčastňoval atletických závodů, např. 3.místo Praha Běchovice, dostal se až do hledáčku kandidátů na letní Olympiádu, když jeho vrcholová kariéra byla zraněním přerušena. V zimě se ale zároveň věnoval závodnímu lyžování v lyžařském oddíle Osek. Zde se také významně účastnil na vybudování

Geboren am 10. 04. 1932 in Osek in die Familie von Helena und Ludvík Šaur, neben des Bruders Ludvík als zweites Kind. Bei seiner Geburt starb jedoch seine Mutter, und während der Nelson-Katastrophe im Jahre 1934 kam unmittelbar auch sein Vater ums Leben.

Die Schwester der Mutter namens Marie nahm beide Brüder als die Eigenen an, wurde ihre Mutter und erzog beide in dieser schwierigen Zeit ganz allein, als sie nicht alle während der Kriegsjahre in die Sudeten abgeschoben wurden. Zunächst wohnten sie im unteren Osek in der Arbeiterkolonie. Nach der Befreiung 1947 kamen sie in Duchcov in die Lehre zum Schreiner Novák, nach der Verstaatlichung im Jahre 1948 wurde seine Schreinerei zu den Keramischen Werken Duchcov gereiht. Während der Befreiungszeit begann sich in Osek wieder der Sokol zu erneuern und auch um 1947 begann sich in Osek der Skilanglauf zu formen, dessen Fundamente z. B. Herr Štiller, Tomášek, Kleindek legten. Auch im Skilanglauf waren beide Brüder durch ihre physische Kondition und ihre sportliche Begabung sehr aktiv. Im Jahre 1951 trat Bruder Luděk den Miliardienst im Armee- Körpererziehungsclub an. Hier errang er nebenbei im Staffetten- Spurenlauf im österreichischen Semmering den Titel des akademischen Weltmeisters. Vladimír trat im Jahre 1952 den Grundmilitärdienst an – im Sportklub se Innenministeriums „Roter Stern,“ wo er weiter seine Rennsport- und Sportaktivitäten erweitern konnte, besonders in der Athletik, aber auch im Skilauf. Nach der Heimkehr vom „Militär“ trat er eine Dauerbeschäftigung in der Bohrforschung Osek an, später zu den Báňské stavby (Bergbau) Most gehörend und widmete sich weiterhin sehr dem Sport. Im Sommer nahm er an athletischen Wettkämpfen teil, z. B. 3. Platz Praha-Běchovice, kam bis in den Sucher der Kandidaten für die Sommerolympiade, als seine Gipfelkarriere durch eine Verletzung unterbrochen wurde. Jedoch im Winter widmete er sich gleichzeitig dem Skirennen der Skiabteilung Osek. Hier beteiligte er sich bedeutend an der Errichtung von Sprungschanzen und Skistrecken in Nové Město. In Osek beteiligte er sich aktiv an der

skokanských můstků a lyžařských tratí na Novém Městě. V Oseku se aktivně podílel na vybudování nového velké atleticko-fotbalového stadionu s tribunou, jenž ve zmodernizované podobě známe dodnes.

V roce 1956 se oženil, jeho manželka Alena byla jeho celoživotní oporou.

Mají spolu dvě děti, Vladimíra a Alenu. Ke konci své závodní sportovní kariéry předsedal k osecké kopané, kde s tehdejší oseckou jedenáctkou v roli trenéra i kapitána vystoupali o tehdejší tři třídy. V Oseku v tehdejší době sehrála benefiční utkání velmi slavná Slavia Praha.

Po skončení fotbalové kariéry se začal intenzivně věnovat v lyžařském běžecké oddílu výchově mládeže. Obětoval zde za dlouhé roky ve svém volném čase nespočet hodin při intenzivních trénincích, soustředěních, pořádání závodů, na závodech samotných, ale i na brigádách. Získal si pověst zásadového a uznávaného trenéra, který vychoval několik generací mládeže, z nichž se mnozí účastnili celostátních závodů v běžeckém lyžování a ti nejlepší z nich byli nominováni do vrcholových středisek a české reprezentace. Po odchodu do důchodu pracovního i trenérského přesídlil s manželkou celoročně do hor na jejich chatu v Novém Městě, po úmrtí manželky se vrátil do svého rodného Oseka.

Errichtung eines neuen, großen Athleten – Fußball – Stadions mit Tribüne, welches wir in modernisierter Form bis heute kennen.

Im Jahre 1956 heiratete er, seine Gemahlin Alena war seine Lebensstütze. Sie hatten zusammen zwei Kinder, Vladimír und Alena. Am Ende seiner Sportkarriere sattelte er zum Oseker Fußball um, wo er mit der damaligen Oseker Elf in der Rolle des Trainers und auch Kapitäns um 3 Stufen hinaufstieg. Damals in Osek spielte Benefice- Matches die sehr berühmte Slavia Praha. Nach Beendigung der Fußballkarriere begann er sich intensiv der Erziehung der Skilaufabteilung der Jugend zu widmen. Er opferte hier während langer Jahre in seiner Freizeit unzählige Stunden bei intensivem Training. Trainingsquartieren, Veranstaltung von Wettkämpfen, in den Wettkämpfen selbst, aber auch bei Brigaden. Er gewann den Ruf eines grundsätzlichen und anerkannten Trainers, welche einige Jugend – Generationen aufzog, von denen viele an gesamtstaatlichen Wettkämpfen im Ski – Langlauf teilnahmen und die besten von ihnen wurden für Gipfelwettkämpfe in Spitzentzentren und in die tschechische Repräsentation nominiert.

Nach Abgang in Arbeits- und Trainer – Rente übersiedelte er mit seiner Ehefrau in die Berge in ihre Baude in Nové Město, nach dem Tod der Gattin kehrte er in sein gebürtiges Osek zurück.